

Bibeln är skriven av män. Det blir tydligt när vi lyssnar till den första läsningen, tagen ur Ordspråksboken. Egentligen är texten (v 10-31) hela slutet av det sista kapitlet. Men flera verser är, konstigt nog, borttagna i dagens läsning så att den blivit ännu mera ensidig.

Verserna har blivit en lovprisning av den flitiga hustrun som sköter hushållet, hjälper fattiga och är uppskattad av mannen. Det lär vara en judisk tradition att mannen på fredag kväll, när han återkommer från synagogan och sabbatsgudstjänsten, citerar denna text som en uppskattning av hustrun. Situationen speglar antikens rollfördelning i familjen: han är patriark som sköter offentliga uppgifter, affärer, teologi och politik, medan hon bara tar hand om hushållet. Ett äldre judiskt uttryck för hustrun är "hemmets prästinna".

När vi lägger till de verser som är utelämnade i dagens läsning ser vi att hustrun inte endast tar hand om spinnrocken och sländan. Hon är inte bara *flitig* utan – så står i Bibeln 2000 – hon är *driftig*. Hon tar över en del uppgifter som hör till mannens sfär. Citat: *hon köper förråd från avlägsna platser, hon ser ut en åker och köper den, planterar en vingård för det hon själv har tjänat. Ivrigt går hon till verket och hugger i med starka armar. Kan hon märka att affärerna går bra får hennes lampa brinna hela natten... Hon är klädd i linne och purpur... Styrka och värdighet utstrålar hon och ser leende framtiden an. Talar gör hon med klokhet, vänliga förmaningar delar hon ut.*

I dessa citerade verser ser vi en annan bild än den blyga, flitiga hustrun. Hon beskrivs nästan som en jämbördig partner för sin man. Hon organiserar, köper åkrar och vingårdar, tar ställning med kloka eller förmanande ord och klär sig som en förnäm dam i linne och purpur. Hon är en viktig person, hon tar sitt ansvar.

När vi läser hela kapitlet i Ordspråksboken kan vi lättare acceptera Bibelns tidsbundna texter, just angående kvinnans roll. Och ännu viktigare är orden i Bibelns första kapitel: *Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem.*

Vår tid ser på man och kvinna inte så som i antikens kultur. I dagens värld upplever vi ju hur framstående kvinnor mer och mer övertar stort ansvar på många områden: i vetenskap, teologi, ekonomi och politik. Vi behöver bara tänka på de många politiska ledare som är kvinnor.

I böneintentionen för oktober månad bad vi: *Att med dopets kraft, lekmän och speciellt kvinnor, får ett större inflytande inom Kyrkans olika ansvarsområden.* Män och kvinnor är olika och har olika gåvor som berikar mänskligheten och Kyrkan. Inte alla kan dock göra allt. Men när vi ser på Kyrkan kan vi upptäcka hur många ansvarsområden redan har överlämnats till kvinnor: jag tänker på teologiprofessorer vid katolska högskolor, på ett långsamt växande antal medarbetare i Vatikanen och i flera stift, och jag ser det även hos, i vårt stift: Katolskt magasin, Katolska pedagogiska nämnden, Officialatet, Respekt, likaså en berikande blandning av kvinnor och män i stiftets råd, nämnder och utskott – men också i S:ta Eugenias ekonomi- och pastoralråd.

Tillbaka till första läsningen:

Det som beröms hos den flitiga och driftiga hustrun gäller egentligen för *både* kvinnor och män. Var och en av oss har fått olika gåvor, viktiga och vardagliga. Var och en har olika talanger, såsom funktionen i kroppens olika lemmar. Eller som vi hörde i evangeliet: Tjänarna fick antingen fem talenter, två eller en, *åt var och en efter hans förmåga*. Vi bör inte avundas andras gåvor utan förvalta dem vi har fått på rätt sätt. Då kan Herren säga till oss: *Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla... Gå in till glädjen hos din herre.*